

ŻYĆ EWANGELIA

XXII NIEDZIELA ZWYKŁA, *B* Mk 7,1-8.21-23* 02.09.2018

U Jezusa zebrali się faryzeusze i kilku uczonych w Piśmie, którzy przybyli z Jerozolimy. I zauważyli, że niektórzy z Jego uczniów brali posiłek nieczystymi, to znaczy nie obmytymi rękami. Faryzeusze bowiem, i w ogóle Żydzi, trzymając się tradycji starszych, nie jedzą, jeśli sobie rąk nie obmyją, rozluźniając piętę. I gdy wrócą z rynku, nie jedzą, dopóki się nie obmyją. Jest jeszcze wiele innych zwyczajów, które przejęli i których przestrzegają, jak obmywanie kubków, dzbanków, naczyń miedzianych. Zapytali Go więc faryzeusze i uczeni w Piśmie: «Dlaczego Twój uczniowie nie postępują według tradycji starszych, lecz jedzą nieczystymi rękami?» Odpowiedział im: «Słusznie prorok Izajasz powiedział o was, obłudnikach, jak jest napisane: „Ten lud czci Mnie wargami, lecz sercem swym daleko jest ode Mnie. Ale czci Mnie na próżno, ucząc zasad podanych przez ludzi”. Uchyliście przykazanie Boże, a trzymacie się ludzkiej tradycji». Potem przywołał znowu tłum do siebie i rzekł do niego: «Słuchajcie Mnie, wszyscy, i zrozumcie! Nic nie wchodzi z zewnątrz w człowieka, co mogłoby uczynić go nieczystym; lecz to, co wychodzi z człowieka, to czyni człowieka nieczystym. Z wnętrza bowiem, z serca ludzkiego pochodzą złe myśli, nierząd, kradzieże, zabójstwa, cudzołóstwa, chciwość, przewrotność, podstęp, wyuzdanie, zazdrość, obelgi, pycha, głupota. Całe to zło z wnętrza pochodzi i czyni człowieka nieczystym».

Prawa czystości skrupulatnie przestrzegane przez faryzeuszy miały uczynić z Izraela naród święty, lud kapłański, według zapowiedzi samego Boga. Miały także przygotować Izrael na przyjście Mesjasza. Tymczasem Mesjasz, stanąwszy na ziemi, zakwestionował faryzejską gorliwość o Prawo. Dlaczego? W opinii Jezusa Prawa i rytuały, które w istocie swej miały prowadzić do Boga, stały się gettem, w którym część pobożnych Żydów zamknęła się, uznawszy innych za nieczystych, pogan. W ten sposób sprzed ich oczu zniknęło zupełnie przykazanie miłości bliźniego, które jest sercem Prawa. Jezus, chcąc na nowo zgromadzić dzieci Boże w jedno, znosi prawa rytualnej czystości i separacji, bo one wykopują przepaść między Żydami i poganami. Drobiazgowo przestrzeganie 613 przykazań Prawa odchodzi w przeszłość. Pozostaje to, co stanowiło sens Prawa: czyste serce zdolne do miłości Boga i bliźniego.

ZADANIE NA TYDZIEŃ:

Do przemyślenia: Czy przypadkiem w moim myśleniu i postępowaniu nie jestem podobny do ewangelicznych faryzeuszy? Czy nie hołduję formalnej religijności? Czy pamiętam, co znaczy być chrześcijaninem?

Do wykonania: Wszystko zrobię, by czcić Boga nie tylko wargami, ale przede wszystkim sercem i dobrymi uczynkami.

03.09 (poniedziałek) Wsp. św. Grzegorza Wielkiego, papieża i dra Kościola

Grzegorz urodził się w Rzymie około roku 540. Odbił karierę urzędniczą i został prefektem Rzymu. Jednak obrał życie monastyczne, otrzymał święcenia diakonatu i został legatem papieskim w Konstantynopolu. Dnia 3 września 590 roku został wybrany papieżem. Był gorliwym pasterzem, opiekunem biednych i płodnym autorem dzieł teologicznych. Wysłał misjonarzy do Anglii. Zmarł w Rzymie 12 marca 604 roku.

04.09 (wtorek) Wspomnienie bł. Męczennic z Nowogródka

S. Maria Stella Mardosewicz i jej 10 towarzyszek poniosły śmierć męczeńską z rąk hitlerowców w czasie II wojny światowej. Zakonnice ofiarowały swe życie za aresztowanych mieszkańców Nowogródka, wypełniając w heroiczny sposób nazaretański charyzmat służby rodzinie. Błogosławionymi ogłosił je w 2000 r. papież Jan Paweł II. "Mój Boże, jeśli potrzebna jest ofiara z życia, niech raczej nas rozstrzelają, aniżeli tych, którzy mają rodziny, modlimy się nawet o to" (S.M.Stella).

05.09 (środa) Wspomnienie św. Matki Teresy z Kalkuty

Pomagająca potrzebującym, uśmiechnięta, pełna wiary - taką ją zapamiętaliśmy. „Jeśli kiedykolwiek będę Świętą - na pewno będę Świętą od »ciemności«. Będę ciągle nieobecna w Niebie - aby zapalać światło tym, którzy są w ciemności na ziemi.” - pisała św. Matka Teresa z Kalkuty. „Prawdziwa miłość jest oddaniem się. Im bardziej kochamy, tym bardziej się oddajemy. Jeśli naprawdę miłujemy dusze, musimy być gotowe zająć ich miejsce, wziąć na siebie ich grzechy i stanąć w obliczu Bożego gniewu. Tylko w ten sposób możemy stać się dla nich środkiem, a one będą naszym celem. Musimy być żyjącymi ofiarami całopalnymi, ponieważ takich nas potrzebuje świat. Ponieważ oddając to niewiele, co posiadamy, oddajemy wszystko - a miłość, która pobudza nas do dawania, nie ma granic” (św. Matka Teresa do swoich siostr).

08.08 (sobota) Święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny

Święto to jest również nazywane Świętem Matki Bożej Siewnej. Świętowanie tego wydarzenia niesie głęboką treść teologiczną. Narodzenie Maryi było bezpośrednio zapowiedzią przyjścia Zbawiciela. Ojcowie Kościoła mówili, że Maryja poprzedza przyjście Mesjasza tak, jak nastanie jutrzeńki zapowiada pełny blask dnia. W liturgii bizantyjskiej prawdę tę wyrażają słowa: "Narodzenie Twoje, Boża Rodzicielko, zwiastowało radość całemu światu: z Ciebie bowiem weszło Słońce Sprawiedliwości, Chrystus, nasz Bóg", a w liturgii zachodniej prośba o wstawiennictwo tej, która "dla całego świata stała się nadzieją i jutrzeńką zbawienia". Historia święta sięga czasu poświęcenia jerozolimskiego kościoła św. Anny, wzniesionego w V wieku na domniemanym miejscu urodzenia Maryi. Z Jerozolimy, gdzie otacza się wciąż figurkę Maryi jako małego dzieciątka, święto przeniesiono w VI wieku do Konstantynopola a następnie na Zachód. Pod koniec VIII wieku w Rzymie obchodzono je bardzo uroczysto z procesją stacyjną przy świecach i pochodniach, a przyczynił się do tego papież Sergiusz I. Współcześnie kult Maryi Dzieciątka (Madonna Bambina) jest silnie rozpowszechniony we Włoszech. W polskiej tradycji dzień 8 września nosi także nazwę święta Matki Bożej Siewnej i jest związany z poświęceniem ziarna na nowy zasiew.